

Eerste deel reisverslag Oktober 2015

Op 16 oktober zijn Bas Doorduyn Sr en jr en Henk de Vries vertrokken naar de Filipijnen. De reis ging tot en met de aankomst in Cebu precies volgens het boekje.

Maar toen ging het even mis. De taxichauffeur bracht ons naar de verkeerde pier en toen moesten we met onze 85 kg bagage lopen naar de goede pier. Gelukkig waren twee kruiers bereid om het over te brengen. Daar aangekomen en kijkend naar de witte kopjes op het water kregen we een ernstig vermoeden dat er iets niet goed ging. Bij enige navraag bleek dat ook te kloppen want op last van de overheid mochten er geen veerboten varen. Oorzaak de tyfoon (Kuppu) die door het noorden van de Filipijnen raasde en die zeer onverwachte wendingen nam. Goede raad was duur maar we waren met ons drieën dus konden we de zaken verdelen. Henk bleef binnen de terminal staan en de Bassen gingen ieder een kant op, de een kijken of de grote boten nog wel voeren en de andere een hotel regelen.

Na enige tijd was het allemaal geregeld en met al onze bagage naar een hotel.

De andere dag maar met alles naar de pier gegaan en in de morgen was de wind wat afgevlakt en kon er een van ons in de rij gaan staan voor tickets voor de boot. De boot was een uur te laat en dat gaf ons al te denken. Goed, iedereen aan boord en daar kregen we allemaal het beroemde k...s zakje uitgereikt. Er werd meegedeeld dat tocht een beetje ruw zou worden. Wij geloofde daar niet veel van en dat bleek tijdens de oversteek voor ons idee wel wat overdreven te zijn, maar de lokale bevolking greep massaal naar dit beruchte zakje. In de loop van de dag kwamen we in Ormoc aan en hadden we de tijd om onze zaakjes te regelen. Hier kwam ook onze Deborah erbij.

De volgende dag eerst naar de bank geweest om te kijken dat de gegevens van Karen van der Wal nu eens correct ingesteld waren daar er al twee jaar niets met die rekening gedaan kon worden. Daarna naar Palompon gegaan en eerst een gesprek gehad met Carlito Paloma, onze secretaris hier in de Filipijnen. Met elkaar naar het ziekenhuis gegaan geconstateerd dat er nog steeds niet is begonnen met de nieuwbouw die zo hard nodig is daar er al een gedeelte buiten gebruik gesteld is.

De actereenvolgende dagen naar de div hospitalen geweest in Ormoc Villaba en Palo. Tevens in Sambulawan en Tumamak naar de scholen geweest. Ook alle materialen die we de laatste maanden hebben opgestuurd nagekeken en verdeeld,

Na alle pro en contra tegen elkaar afgewogen hebben is er besloten om de twee AED defibrillators te plaatsen in de hospitalen van Villaba en Palo. Toen we dit in de beide hospitalen kenbaar gemaakt werd dit onder veel dank met vreugde aanvaard.

De beide scholen zijn deels al vernieuwd en er wordt hard gewerkt om het zo spoedig mogelijk af te ronden.

In Sambulawan zal een en ander wel even bijgestuurd moeten worden. Maar het zag er allemaal schoon en opgeruimd uit. We hebben nog een week te gaan. Morgen

komt ook Karen van der Wal er bij en zullen we het programma voor de 2^e week vaststellen. Er is deze week ook gebleken dat de bankmedewerkers niet goed kunnen lezen. Want de wijzigingen die maandag doorgegeven zijn staan weer anders op papier zodat we weer naar de bank kunnen. Dat zijn toch zaken die de feestvreugde nadelig beïnvloeden.

Morgen (zaterdag), ga ik naar Cebu om wat administratieve problemen met de lokale transporteur op te lossen en Bas & Henk gaan naar Sambulawan om het voedingsprogramma te bekijken.

De komende week hebben we een zeer drukke agenda en we hopen dat we alle gestarte acties ook kunnen afronden zoals wij dat willen.

De belangrijkste acties worden:

- Officiële overhandiging van de AED's in Villaba en Palo
- Vergadering met de baranqua kapitein van Cas'illon, alle belangrijke kopstukken van de ziekenhuizen in de omgeving en de burgemeester van Villaba. Dit alles met het doel om eindelijk uit de impasse te raken rondom de kraamkliniek in Cas'illion.

2de deel Verslag reis oktober 2015

Maandag zijn we begonnen om bij de bank nu de gegevens eens goed te laten invullen. De controle komt wel als we een goede internetverbinding hebben hier. Daarna zijn we op reis gegaan naar Cassili-on, waar we een bespreking hebben met de burgemeester van Villaba, zijn gemeente arts dr. Razo, Dra DeLara en Dra Fernandez over onze problemen met de dorpsraad van Cassili-on over de kraamkliniek.

Hier zagen we tegenop want als de politiek zich ergens mee gaat bemoeien dan is het voor ons volstrekt onmogelijk is om te overzien qua vriendschapsbanden. Maar na lange discussies tussen alle personen (behalve wij) kwam er een – voor ons - verrassende oplossing uit. Het eindresultaat zal worden dat de gemeentelijke overheid de hele kraamkliniek onder zijn hoede gaat nemen. Er zal van ons nog wel een bijdrage van worden verwacht maar dat is het grootste probleem niet. Nu maar afwachten wanneer een en ander wordt gerealiseerd. In het hotel teruggekeerd hebben we nog een gesprek gehad met Mrs. Compra het hoofd van de lagere school in Sambulawan. Afsproken is dat we in Sambulawan met elkaar gaan bekijken wat er gedaan moet worden en of wij daar een bijdrage aan kunnen leveren betreffende de tekortkomingen aan de nieuwe schoolgebouwen.

Dinsdag. We zijn gevierd naar de school gegaan in Sambulawan. Daar is geconstateerd dat de nieuwe lokalen onvoldoende beveiligd zijn tegen inbraak. De beveiliging is voorzien in een metalen raamwerk. Hier zou een prijs van opgevraagd worden en dan kunnen wij eens kijken of dat redelijk en haalbaar is voor ons.

We hebben deze dag ook de eerste AED overgedragen in het ziekenhuis in Villaba en we zijn naar de middelbare school geweest in Tumamak en daarna weer terug in Sambulawan geweest. Nadat we terug kwamen in Ormoc, hebben we bezoek gehad van de Dhr. William Corpiz, het hoofd van de middelbare technische school in Tumamak en hij vertelde ons dat hij in Sambulawan een dependance gaat starten op het terrein van de basisschool, waar de kinderen uit Sambulawan en het achterliggende dorp naar toe kunnen gaan. Hij hoopt zo de kinderen die hun middelbare school niet hebben afgemaakt erbij te kunnen betrekken. Hij vroeg ons of we hem kunnen steunen met het gebouw en leermiddelen. Ook met hem hebben we afgesproken dat we dit zullen bekijken. Verder zijn we gebeld door Dra. Grace Fernandez dat de dorpsraad van Cassili-on niet onwillig staat tegenover de voorstellen die hen zijn voorgelegd zijn wat betreft de kraamkliniek.

Woensdag. We zijn naar Palo geweest; naar het grootste ziekenhuis waar we verleden jaar veel materiaal naar toegezonden hebben. Hier was een docent reanimatie les aan het geven aan een aantal vroedvrouwen en hier mocht Bas jr. gebruik maken om zijn AED apparaat te demonstreren en verdere uitleg te geven. Verder hebben we gesprekken gehad met de directrice van het ziekenhuis en haar directe chef van de provinciale departement van de gezondheidszorg.

Hier is ook de tweede AED overgedragen. Als dank voor onze hulp tot nu toe hebben we een heerlijke lunch aangeboden gekregen en zijn daarna weer

huiswaarts gegaan. Zoals gebruikelijk laten we ook regelmatig ons gezicht zien bij onze advocaat/notaris. Zo ook nu, want er moeten enige contracten gemaakt worden voor de huur van het rijstland, bijdrage voor schoolgeld en overeenkomsten voor de AED apparaten.

Donderdag. We zijn eerst naar het ziekenhuis in Ormoc geweest en daarna naar Sambulawan. Daar is met Deborah en Adeth een aantal zaken doorgelopen en hebben we verteld wat wij veranderd willen hebben in tuinbouw en onderhoud aan het gebouw. Dit vergt altijd enige tijd om de mensen niet de indruk te geven dat ze het verkeerd doen, waarna we naar de basisschool zijn geweest om het gebouw te bekijken waar de Dhr. Corpiz gebruik van wil maken. Dat moet toch wel kunnen zonder astronomische kosten. Maar daar komen we op terug.

Vrijdag. Eerst naar de BDO bank om onze nieuwe bankpasjes in ontvangst te gaan nemen.

Maar ook hier hebben de moderne techniek en het mooie weer er voor gezorgd dat we het geluk met ons hadden. De pasjes waren er en na een aantal controles door een paar bankdames was dit helemaal voor elkaar. Toen naar onze advocaat/notaris voor de nodige MOA's (overeenkomsten). Hij had die zover klaar, hij had weinig tijd was ons al verteld, dus waren we hier ook met een half uurtje weer weg en hadden we vijf MOA's geregeld en ook nog de huur van het rijstveld geïnd. De huur van onze huurder van het rijstveld wordt betaald bij de advocaat en met het reçu dat hij afgeeft als er betaald is aan hem, krijgen wij dat van hem terug. Toen zijn we naar Sambulawan naar de basisschool gegaan, waar de Dhr. Corpiz ook aanwezig was. We zijn met elkaar het gebouw gaan bekijken en hebben van hem gehoord wat er aan gedaan kan worden. Hij wil het gebouw klaar hebben om les te kunnen geven zodra het volgende leerjaar gaat beginnen en dat is in juni 2016. Hij heeft ons duidelijk gevraagd of we hem hier bij behulpzaam kunnen zijn en tevens vroeg hij om een bijdrage voor de hoofdgebouwen van de middelbare school om toch alvast te kunnen beginnen in een noodlokaal met de technische afdeling. Die hebben we hem beide toegezegd alleen wachten we nu op de begroting die gaat komen voor de reparatie van het gebouw bij de lagere school in Sambulawan. Op de terugreis naar het hotel de nodige mensen uit Sambulawan meegenomen die ook nog moesten tekenen bij de advocaat.

Zaterdag. De laatste dag en dit is meestal de dag van de verrassingen. We zijn eerst naar Palompon gereden voor de vergadering en onderweg hebben we Deborah opgehaald en de rolstoel voor de familie Paloma. We hebben eerst moeten wachten op Edmund Albacite die heeft moeten schuilen voor een tropische regenbui. Na een vlotte en goede vergadering waarin weer een aantal afspraken zijn gemaakt voor de komende tijd hebben we met elkaar de lunch gebruikt en zijn toen de rolstoel af gaan leveren bij de familie Paloma waarvan verschillende personen in hun jeugd polio gehad en kunnen niet of moeizaam lopen.

Hierna zijn we door de heuvels via Matag Ob naar Ormoc gereden waar de heren een wasmachine mochten aansluiten in het ziekenhuis. Boven verwachting lukte dit vrij vlot en bleek de machine nog te werken. Daarna gingen Henk en Bas jr. naar het hotel en Bas, Karen en Deborah naar Curva

om een bezoek te brengen aan de familie Perez, die ons in het verleden nog al eens bijgestaan hebben. Hier kreeg Deborah ook te zien hoe goed een groentetuin er uit kan zien.

Nadat we terug zijn gekomen in het hotel, hebben we nog een aantal punten met Deborah doorgesproken.

En hier eindigt onze missie voor deze reis. Nu nog koffers pakken en morgenvroeg gaan we aan

de terugreis beginnen. Deze reis is heel voorspoedig verlopen, wat we van tevoren niet verwacht hadden. Vooral de ontwikkeling met de kraamkliniek hadden wij in de verste verte niet hadden kunnen vermoeden. Helemaal niet de gemeentelijke overheid zijn medewerking op deze wijze zou geven. Ook gezien dat de bestuursleden hier goed met elkaar omgaan en onze belangen goed kunnen behartigen. Dit geeft ons een positief gevoel voor de toekomst.

Bas